ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2000

Vyhlásené: 28.07.2000 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

**240**

**ZÁKON**

z 20. júna 2000,

**ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov**

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

**Čl. I**

Zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 165/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 253/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 254/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 172/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 187/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 249/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 367/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 374/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 58/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 146/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 304/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 386/1996 Z. z., zákona č. 12/1998 Z. z., zákona č. 219/1999 Z. z. a zákona č. 367/1999 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 14a ods. 11 sa slovo „ministerstvu“ nahrádza slovami „ústrednému riaditeľstvu“.
2. V § 15 odsek 14 znie:

   „(14) Správca dane vykoná na žiadosť súdu daňovú kontrolu u daňového subjektu v súvislosti s konkurzným konaním a vyrovnacím konaním do 60 dní odo dňa doručenia výzvy súdu. Správca dane, ktorým je daňový úrad, vždy vykoná daňovú kontrolu a správca dane, ktorým je obec, môže vykonať daňovú kontrolu u daňového subjektu, na ktorý bol vyhlásený konkurz alebo ktorému bolo povolené vyrovnanie, do 60 dní od vyhlásenia konkurzu alebo od povolenia vyrovnania. Na vykonanie týchto daňových kontrol sa nevzťahujú ustanovenia odsekov 2, 3, 7 a 13 druhá a tretia veta. Protokol z daňovej kontroly okrem náležitostí podľa odseku 11 musí obsahovať vyčíslenie rozdielu dane. Protokol z daňovej kontroly vykonanej na požiadanie súdu správca dane doručí súdu.“.
3. V § 15b ods. 3 písmeno b) znie:

   „b) daňová kontrola u daňového subjektu, na ktorý bol vyhlásený konkurz alebo ktorému bolo povolené vyrovnanie alebo na základe žiadosti súdu (§ 15 ods. 14),“.
4. V § 15c sa na konci pripája táto veta:

   „Ustanovenia § 15 až 15b sa rovnako vzťahujú aj na daňovú kontrolu u daňového subjektu, na ktorý bol vyhlásený konkurz alebo povolené vyrovnanie, ak neskončí prevádzkovanie svojho podnikania.“.

5. V § 23 sa odsek 5 dopĺňa písmenom r), ktoré znie:

„r) Úradu pre štátnu pomoc na účely posudzovania, hodnotenia, schvaľovania štátnej pomoci, kontrolu jej poskytnutia a evidenciu štátnej pomoci.[8g])“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 8g znie:

„8g) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci.“.

6. V § 33 odseky 2 a 3 znejú:

„(2) Daňový subjekt zapísaný v obchodnom registri je povinný predložiť súčasne s návrhom na výmaz z obchodného registra súhlas správcu dane k návrhu na výmaz z obchodného registra. Tento súhlas je daňový subjekt povinný si od správcu dane vyžiadať.

(3) Pri postupe podľa odseku 2 správca dane prihliada na daňové nedoplatky a daň, ktorú má daňový subjekt zaplatiť v lehote splatnosti podľa tohto zákona alebo osobitných zákonov.“.

7. V § 39 odsek 4 znie:

„(4) Dodatočné daňové priznanie alebo hlásenie nemožno podať po doručení oznámenia o výkone daňovej kontroly alebo opakovanej daňovej kontroly za obdobie, ktorého by sa dodatočné daňové priznanie alebo hlásenie týkalo, a to až do jej skončenia. Ak sa začala daňová kontrola podľa § 15 ods. 3 alebo podľa § 15 ods. 14, alebo podľa § 15 ods. 15 alebo opakovaná daňová kontrola, dodatočné daňové priznanie alebo hlásenie nemožno podať po dobu jej výkonu.“.

8. § 58a vrátane nadpisu znie:

**„§ 58a**
**Výzva**

(1) Ak daňový subjekt nezaplatil daň alebo neodviedol vybranú alebo zrazenú daň v lehote podľa tohto zákona alebo osobitných zákonov,[1]) správca dane ho môže vyzvať, aby zaplatil alebo odviedol daň v náhradnej lehote. Táto lehota nesmie byť kratšia ako 15 dní. Správca dane je povinný v tejto výzve upovedomiť daňový subjekt o následkoch nezaplatenia alebo neodvedenia dane. Proti výzve možno podať námietku do 15 dní od jej doručenia. Podanie námietky nemá odkladný účinok.

(2) Doručenie výzvy sa považuje za úkon vykonaný na vyberanie dane (§ 69 ods. 2).“.

9. V § 59 odsek 4 znie:

„(4) Odklad platenia dane alebo zaplatenie dane v splátkach môže povoliť správca dane najskôr odo dňa doručenia rozhodnutia o povolení odkladu alebo zaplatení dane v splátkach; odklad platenia dane alebo zaplatenie dane v splátkach nesmie byť povolené na dobu dlhšiu ako jeden rok odo dňa splatnosti dane alebo vyrubenia dane alebo jej doplatku.“.

10. V § 61 ods. 6 sa na konci pripája táto veta: „Rovnako sa eviduje daňový nedoplatok daňového dlžníka, na ktorého bol vyhlásený konkurz alebo ktorému bolo povolené vyrovnanie.“.

11. § 65 sa dopĺňa odsekmi 3 až 6, ktoré znejú:

„(3) Správca dane z vlastného podnetu odpíše daňový nedoplatok ku dňu zániku daňového subjektu; rovnako správca dane z vlastného podnetu odpíše daňový nedoplatok po právoplatnom skončení likvidácie dedičstva alebo ak dedičstvo, ktoré nenadobudol žiadny dedič, pripadlo štátu.

(4) Ak zániku daňového subjektu predchádza jeho zrušenie bez likvidácie, správca dane daňový nedoplatok alebo jeho časť podľa odseku 3 neodpíše.

(5) Odpísaním daňového nedoplatku podľa odseku 3 daňový nedoplatok zaniká.

(6) Rozhodnutie o odpísaní daňového nedoplatku je právoplatné dňom jeho vydania, nedoručuje sa a nemožno proti nemu podať opravný prostriedok.“.

12. Za § 65 sa vkladá § 65a, ktorý vrátane nadpisu znie:

**„§ 65a**
**Odpísanie daňovej pohľadávky v konkurznom konaní a vo vyrovnacom konaní**

(1) Správca dane odpíše daňovú pohľadávku (§ 95 ods. 1) alebo jej časť na základe právoplatného uznesenia súdu o potvrdení vyrovnania,[8aa]) ak podľa neho dlžník splnil svoje povinnosti úplne a včas.

(2) Správca dane z vlastného podnetu odpíše daňovú pohľadávku alebo jej časť aj na základe právoplatného

a) uznesenia súdu o zrušení konkurzu po splnení rozvrhového uznesenia alebo

b) rozhodnutia súdu o zrušení konkurzu z dôvodu, že majetok daňového subjektu nepostačuje na úhradu výdavkov a odmeny správcu konkurznej podstaty, alebo

c) uznesenia súdu o zamietnutí návrhu na vyhlásenie konkurzu pre nedostatok majetku, alebo

d) uznesenia súdu o zrušení konkurzu po splnení núteného vyrovnania.

(3) Ak po skončení konkurzného konania zostane majetok, odpíše správca dane daňovú pohľadávku alebo jej časť podľa odseku 2 až po zániku daňového subjektu, ak zániku predchádzala likvidácia; ak zániku daňového subjektu predchádza jeho zrušenie bez likvidácie, správca dane daňovú pohľadávku alebo jej časť podľa odseku 2 neodpíše.

(4) Odpísaním daňovej pohľadávky daňový nedoplatok zaniká.

(5) Rozhodnutie o odpísaní daňovej pohľadávky je právoplatné dňom jeho vydania, nedoručuje sa a nemožno proti nemu podať opravný prostriedok.“.

13. V § 66 sa za odsek 2 vkladá nový odsek 3, ktorý znie:

„(3) Správca dane na základe žiadosti daňového subjektu môže určiť platenie preddavkov na daň aj z iných dôvodov, ako je uvedené v osobitnom predpise.[13f]) Daňový subjekt spolu so žiadosťou predloží analýzu finančnej a ekonomickej situácie, ktorá bude preukazovať aj dôvod požadovaného spôsobu platenia preddavkov na daň. Platenie preddavkov na daň aj z iných dôvodov, ako je uvedené v osobitnom predpise,[13f]) môže určiť správca dane aj z vlastného podnetu.“.

Doterajší odsek 3 sa označuje ako odsek 4.

Poznámka pod čiarou k odkazu 13f znie:

„13f) Zákon č. 366/1999 Z. z.“.

14. V § 71a ods. 1 sa na konci bodka nahrádza bodkočiarkou a pripájajú sa tieto slová: „to neplatí, ak pohľadávky zabezpečené záložným právom sa uspokojujú v čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu alebo v čase od povolenia vyrovnania do potvrdenia vyrovnania.[8aa])“.

15. V § 84m ods. 7 sa slová „o udelení príklepu“ nahrádzajú slovami „o predaji na základe ponuky“.

16. V § 93 ods. 1 sa za slovo „a“ vkladajú slová „z prostriedkov získaných podľa § 92 ods. 2 písm. f)“.

17. V § 93 ods. 2 sa slovo „f)“ nahrádza slovami „e), podľa § 92 ods. 2 písm. f) znížený o daň z pridanej hodnoty uhradenú podľa odseku 1“.

18. Ôsma časť vrátane nadpisu znie:

## „ÔSMA ČASŤ
## OSOBITNÉ USTANOVENIA PRE KONKURZNÉ KONANIE A VYROVNACIE KONANIE

### § 95
### Prihlasovanie daňových pohľadávok

(1) Na účely konkurzného konania a vyrovnacieho konania sa za daňovú pohľadávku považuje nezaplatená suma dane, ktorej povinnosť zaplatenia vznikla na základe tohto zákona alebo osobitných zákonov.[1]) Za daňovú pohľadávku sa považuje aj daňová pohľadávka, ktorá nebola priznaná daňovým subjektom alebo vyrubená správcom dane. Pokuty, penále, úroky a zvýšenie dane (ďalej len „sankcia") sa považujú za daňovú pohľadávku len vtedy, ak mohli byť správcom dane vyrubené do vyhlásenia konkurzu alebo do povolenia vyrovnania.

(2) Na účely konkurzného konania a vyrovnacieho konania sa za daňový záväzok považuje suma dane, na ktorej vrátenie má daňový subjekt nárok podľa tohto zákona alebo osobitných zákonov,[6eb]) a to aj v prípade, keď si tento nárok neuplatnil.

(3) Na účely konkurzného konania a vyrovnacieho konania sa za daňové pohľadávky vzniknuté pred vyhlásením konkurzu alebo pred povolením vyrovnania považujú pri

a) daniach daňové pohľadávky, pri ktorých daňová povinnosť podľa osobitných zákonov vznikla pred vyhlásením konkurzu alebo pred povolením vyrovnania, vrátane dane za zdaňovacie obdobie skončené dňom, ktorý predchádza dňu vyhlásenia konkurzu alebo povolenia vyrovnania,

b) sankciách daňové pohľadávky, ktoré správca dane podľa osobitných zákonov vyrubil do vyhlásenia konkurzu alebo do povolenia vyrovnania; ak sankcia nebola do vyhlásenia konkurzu alebo do povolenia vyrovnania vyrubená a ak osobitný zákon[1]) ustanovuje jej najvyššiu prípustnú výšku, považuje sa za daňovú pohľadávku najviac polovica jej najvyššej prípustnej výšky.

(4) Ustanovenie odseku 3 písm. a) a b) sa primerane vzťahuje aj na daňové záväzky vzniknuté pred vyhlásením konkurzu alebo pred povolením vyrovnania.

(5) Daňové pohľadávky alebo daňové záväzky, ktoré sa nepovažujú za daňové pohľadávky alebo daňové záväzky vzniknuté pred vyhlásením konkurzu alebo pred povolením vyrovnania podľa odsekov 3 a 4, sa považujú za daňové pohľadávky alebo daňové záväzky vzniknuté po vyhlásení konkurzu alebo po povolení vyrovnania.[19o])

(6) V konkurznom konaní môže správca dane uplatňovať daňové pohľadávky, ktoré sa považujú za daňové pohľadávky vzniknuté pred vyhlásením konkurzu, aj bez predchádzajúceho vyrubenia. To platí aj na daňové pohľadávky, ktoré vzniknú na základe daňovej kontroly vykonanej po vyhlásení konkurzu podľa § 15 ods. 14.

(7) Vo vyrovnacom konaní môže správca dane uplatňovať daňové pohľadávky, ktoré sa považujú za daňové pohľadávky vzniknuté pred povolením vyrovnania, aj bez predchádzajúceho vyrubenia. To platí aj na daňové pohľadávky, ktoré vzniknú na základe daňovej kontroly (§ 15 ods. 14) vykonanej po povolení vyrovnania.

(8) Po vyhlásení konkurzu alebo po povolení vyrovnania správca dane prihlási daňové pohľadávky podľa odsekov 1, 3, 6 a 7 spôsobom a v lehote ustanovenej v osobitnom zákone.[19p])

(9) V konkurznom konaní a vo vyrovnacom konaní vystupuje v mene správcu dane poverený zamestnanec správcu dane alebo ústredného riaditeľstva.

### § 95a
### Účinky vyhlásenia konkurzu a povolenia vyrovnania

(1) Ak bol na daňový subjekt vyhlásený konkurz alebo ak súd povolil daňovému subjektu vyrovnanie, v čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu alebo po povolení vyrovnania nemožno začať daňové konania vrátane daňového exekučného konania týkajúce sa daňových pohľadávok vzniknutých pred vyhlásením konkurzu alebo pred povolením vyrovnania; ak sa začalo daňové konanie vrátane daňového exekučného konania, tieto sa prerušujú.

(2) V čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu alebo po povolení vyrovnania možno začať daňové konania uvedené v odseku 1 alebo v nich pokračovať len na základe výzvy súdu; nemožno však pokračovať v daňovom exekučnom konaní ani ho začať.

(3) V čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu nemožno začať daňové exekučné konanie na daňové pohľadávky vzniknuté po vyhlásení konkurzu. V čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu správca dane nemôže vyrubovať sankcie. Od povolenia vyrovnania správca dane nemôže vyrubovať sankcie, ktoré sa považujú za daňové pohľadávky vzniknuté pred povolením vyrovnania.

(4) Vyhlásením konkurzu sa nesplatné daňové pohľadávky vzniknuté pred vyhlásením konkurzu stávajú splatnými. Vyhlásením konkurzu sa stávajú splatnými aj nesplatné daňové záväzky. V čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu lehoty ustanovené pre premlčanie alebo zánik daňových pohľadávok a daňových záväzkov neplynú.

(5) V daňovom konaní sa v čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu správca konkurznej podstaty stáva účastníkom daňového konania namiesto daňového subjektu; v čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu sa správca konkurznej podstaty považuje za daňový subjekt. V čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu sa na správcu konkurznej podstaty vzťahujú všetky ustanovenia tohto zákona a osobitných zákonov,[1]) ktoré upravujú práva a povinnosti daňového subjektu. Daňové priznania, daňové doklady a iné písomnosti, ktoré majú význam pre určenie práv a povinností daňového subjektu alebo iných fyzických osôb, alebo právnických osôb podľa tohto zákona alebo osobitného zákona,[1]) vystavené správcom konkurznej podstaty namiesto daňového subjektu sa považujú za doklady vystavené daňovým subjektom.

(6) V čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu nie je možné vzájomné započítanie daňových pohľadávok a daňových záväzkov a ustanovenia § 63 ods. 2, 3, 4 prvá veta a ods. 8 sa nepoužijú. Za započítanie sa nepovažuje odpočítanie dane na vstupe od dane na výstupe pri dani z pridanej hodnoty za jednotlivé zdaňovacie obdobia.

(7) Potvrdením vyrovnania zanikajú daňové pohľadávky alebo ich časti, ktoré daňový subjekt na základe schváleného vyrovnacieho plánu nemusí plniť. Zanikajú aj všetky daňové pohľadávky vzniknuté pred povolením vyrovnania alebo ich časti, ktoré nemožno vo vyrovnaní uspokojiť. Zanikajú aj sankcie alebo tie ich časti, ktoré neboli na účely vyrovnacieho konania považované za daňové pohľadávky podľa § 95 ods. 1, ak sa tieto sankcie vzťahujú na daňové pohľadávky vzniknuté pred povolením vyrovnania. Tieto daňové pohľadávky a sankcie alebo ich časti nemožno po skončení vyrovnania dodatočne vyrubiť.

(8) Správca dane môže začať daňové konanie alebo v ňom pokračovať, ak daňový subjekt vyrovnanie nesplní, a to dňom právoplatnosti uznesenia súdu, ktorým potvrdí nesplnenie vyrovnania; v takomto prípade nezanikajú daňové pohľadávky podľa odseku 7.“.

Poznámky pod čiarou k odkazom 19o a 19p znejú:

„19o) § 31 a 54 zákona č. 328/1991 Zb. v znení neskorších predpisov.

19p) § 20, 31 a 56 zákona č. 328/1991 Zb. v znení neskorších predpisov.“.

19. § 101 znie:

**„§ 101**

Na daňové konanie sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.[20])“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 20 znie:

„20) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).“.

20. Za § 110a sa vkladá § 110b, ktorý znie:

**„§ 110b**

(1) Daňový dlžník je oprávnený do 31. decembra 2000 použiť na čiastočnú alebo úplnú úhradu svojho daňového nedoplatku podľa stavu k 31. decembru 1999 dlhopis Fondu národného majetku Slovenskej republiky[22]) (ďalej len „dlhopis“). Za podmienok uvedených v odsekoch 2 až 6 je daňový úrad povinný prijať od daňového dlžníka dlhopis na čiastočnú alebo úplnú úhradu týchto daňových nedoplatkov:

a) daňový nedoplatok na daniach daňovej sústavy platnej do 31. decembra 1992,

b) daňový nedoplatok dane z príjmov fyzických osôb,

c) daňový nedoplatok dane z príjmov právnických osôb,

d) daňový nedoplatok dane z pridanej hodnoty,

e) daňový nedoplatok dane z dedičstva, dane z darovania, dane z prevodu a prechodu nehnuteľností,

f) daňový nedoplatok na spotrebnej dani podľa osobitných predpisov.[13d])

(2) Dlhopis nemožno použiť na čiastočnú alebo úplnú úhradu daňových nedoplatkov, ak daňový úrad začal daňové exekučné konanie.

(3) Na účely použitia dlhopisu na čiastočnú alebo úplnú úhradu daňového nedoplatku je menovitá hodnota dlhopisu vrátane jeho výnosu[23]) zníženého o daň vyberanú osobitnou sadzbou dane podľa osobitného predpisu[24]) 13 740 Sk.

(4) Dlhopis možno použiť na čiastočnú alebo úplnú úhradu daňového nedoplatku, len ak

a) suma daňového nedoplatku nie je nižšia ako 13 740 Sk,

b) na dlhopise neviazne záložné právo alebo nie je pozastavený výkon práva nakladať s týmto dlhopisom,

c) daňový dlžník písomne požiada daňový úrad o vydanie potvrdenia o použití dlhopisu na čiastočnú alebo úplnú úhradu daňového nedoplatku,

d) daňový úrad vydá potvrdenie o použití dlhopisu na čiastočnú alebo úplnú úhradu daňového nedoplatku, ktoré obsahuje najmä druh dane, na ktorej sa zníži daňový nedoplatok, sumu daňového nedoplatku, na ktorý sa použije dlhopis a tomu zodpovedajúci počet dlhopisov, pričom hodnota týchto dlhopisov vypočítaná ako násobok sumy podľa odseku 3 nesmie prevýšiť sumu daňového nedoplatku.

(5) Zníženie alebo úhrada daňového nedoplatku použitím dlhopisu sa vykoná ku dňu nasledujúcemu po dni použitia dlhopisu, pričom sa za deň použitia dlhopisu považuje deň pripísania dlhopisu na účet ústredného riaditeľstva vedený v Stredisku cenných papierov Slovenskej republiky.[19c]) Príjmy z výnosov dlhopisov pripísaných na účet ústredného riaditeľstva vedený v Stredisku cenných papierov Slovenskej republiky[19c]) a príjmy získané splatením týchto dlhopisov sú príjmom štátneho rozpočtu.

(6) Na postup pri prevode dlhopisu sa vzťahuje osobitný predpis,[19c]) pričom sa za kúpnu cenu dlhopisu považuje menovitá hodnota dlhopisu vrátane jeho výnosu[23]) zníženého o daň vyberanú podľa osobitného predpisu[24]) uvedená v odseku 3.“.

Poznámky pod čiarou k odkazom 22 až 24 znejú:

„22) § 24 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov.

23) § 24 ods. 4 a 6 zákona č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov.

24) § 36 ods. 2 písm. c) bod 2 zákona č. 366/1999 Z. z.“.

**Čl. II**

Predseda Národnej rady Slovenskej republiky sa splnomocňuje, aby v Zbierke zákonov Slovenskej republiky vyhlásil úplné znenie zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov, ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 165/1993 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 253/1993 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 254/1993 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 172/1994 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 187/1994 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 249/1994 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 367/1994 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 374/1994 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 58/1995 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 146/1995 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 304/1995 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 386/1996 Z. z., zákonom č. 12/1998 Z. z., zákonom č. 219/1999 Z. z., zákonom č. 367/1999 Z. z. a týmto zákonom.

**Čl. III**

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. augusta 2000.

**Jozef Migaš v. r.**

**podľa čl. 105 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky**

**za prezidenta Slovenskej republiky**

**Jozef Migaš v. r.**

**Mikuláš Dzurinda v. r.**

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.